

عنوان مقاله:

اثر بخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل ناکامی و نگرش های ناکارآمد مادران دانش آموزان با کم توانی ذهنی

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی افراد استثنایی، دوره 6، شماره 24 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

حسین عباسی - دانشجوی کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

بهروز کریمی - استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

داود جعفری - استادیار گروه روان شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد ملایر

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل ناکامی و نگرشهای ناکارآمد مادران دانش آموزان با کم توانی ذهنی بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس-آزمون با گروه گواه بود. جامعه آماری شامل تمامی مادران دارای دانش آموز کم توان دختر یا پسر در مدارس ابتدایی ویژه دانش آموزان کم توان ذهنی بودند. نمونهی پژوهش شامل 32 نفر از مادران دارای دانش آموز با کم توانی ذهنی بودند که با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب و در دو گروه 16 نفره آزمایش و گواه جایگزین شدند. درمان پذیرش و تعهد در هشت جلسه گروهی 60 دقیقه ای به صورت هفتگی به مادران گروه آزمایش آموزش داده شد؛ اما گروه گواه هیچ آموزشی دریافت نکردند. هر دو گروه یک هفته پیش از جلسه اول و یک هفته پس از جلسه ی آخر و 45 روز بعد با پرسشنامه های تحمل ناکامی و نگرشهای ناکارآمد سنجش شدند. نتایج تحلیل واریانس چندمتغیری، تک متغیره و تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر نشان داد که درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل ناکامی و نگرشهای ناکارآمد تاثیر دارد. نتایج نشان داد که درمان پذیرش و تعهد میتواند تحمل ناکامی و نگرشهای ناکارآمد مادران را تعدیل کند و روش مناسبی برای کاهش مشکلات مادران دارای کودکان کم توان ذهنی باشد.

کلمات کلیدی:

درمان پذیرش و تعهد، ناکامی، تحمل ناکامی، نگرش های ناکارآمد، دانش-آموزان با کم توانی ذهنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/721825>

